

KJÆRLIGHET er det som VIRKELIG betyr noe

I løpet av mine over 35 år som kristen har jeg gått gjennom ulike faser og møtt ulike grupper. Fra ortodokse til pinsevenner kan jeg si at jeg har sett det meste. Det jeg har observert utvetydig, er at det svært sjelden er noen som åpent innrømmer at de bare har en del av sannheten, og at andre kan ha en annen del. Det er alltid som om VI har HELE sannheten, og de andre har den bare delvis og bare i den grad den stemmer overens med vår! Jeg har også sett en besettelse av teologiske spørsmål, til det punktet at mange grupper blir fiendtlige mot andre kristne grupper når det gjelder disse spørsmålene. Men virkelig, mine brødre og søstre, etter alle disse årene kan jeg fortelle dere at disse tingene ikke betyr så mye og kanskje ikke betyr noe i det hele tatt, sammenlignet med det som virkelig betyr noe. **Og det som virkelig betyr noe, er å elske hverandre.** Hva er vitsen med å ha alt riktig teologisk, men ikke ha kjærlighet? Hva betyr det å «tro» på Gud, men nekte å elske dine medmennesker? Som Jakob sa:

Jakob 2:19

«Du tror at Gud er én? Det gjør du rett i. Også de onde åndene tror det – og skjelver!»

Tror du på Gud? Også demonene tror på Gud! Det er ikke dette som gjør forskjellen! Det jeg har funnet ut at gjør forskjellen, er KJÆRLIGHET. Å elske hverandre er kjernen i kristendommen, dens essens og identitet. Fjerner vi kjærligheten, er alt som gjenstår en annen religion. Ja, i den religionen tror du på Gud og Jesus, men hvis det var alt, ville det ikke gjøre oss annerledes enn demonene. De tror også!

Som apostelen Johannes sier:

1 Johannes 3:14

«Vi vet jo at vi er gått over fra døden til livet, for vi elsker våre søsken. Den som ikke elsker, blir værende i døden.»

Hvordan vet jeg at jeg er gått over fra døden til livet? Bare fordi jeg en gang et sted bekjente Jesus som min Herre? Eller fordi jeg går i kirken hver søndag? Eller fordi jeg holder alle fastedagene som min trosretning foreskriver? Eller fordi jeg snakker i tunger? Nei, ingenting av dette. **«Vi vet jo at vi er gått over fra døden til livet, for vi elsker våre søsken.»** sier apostelen Johannes. Kjærligheten til brødrene er den virkelige prøven! Ingenting annet! Og Johannes fortsetter:

1 Johannes 3:15-18

«Den som hater sin bror, er en morder, og dere vet at ingen morder har evig liv i seg. Hva kjærlighet er, har vi lært av at Jesus ga sitt liv for oss. Så skylder også vi å gi vårt liv for våre søsken. Men den som har mer enn nok å leve av og likevel lukker sitt hjerte når han ser sin bror lide nød, hvordan kan han ha Guds kjærlighet i seg? **Mine barn, la oss elske, ikke med tomme ord, men i gjerning og sannhet.**»

Kjærlighet er det som teller! Derfor bør vi ikke streve etter å vinne en diskusjon om teologiske eller andre spørsmål. Det vi bør streve etter, er å elske. For selv om jeg har rett i mitt teologiske syn, men ikke elsker, er jeg ingenting.

La oss se hva det står i 1. Korinterbrev 13, et avsnitt du sikkert kjenner. La oss ta det vers for vers og la det synke inn hva det sier:

1 Korinterbrev 13:1

«Om jeg taler med menneskers og englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg bare drønnende malm eller en klingende bjelle.»

Noen trosretninger tror ikke på å tale i andre tunger. Andre gjør det. De kolliderer med hverandre og kommer med utallige argumenter for og imot. La oss si at jeg har funnet sannheten, og la oss si at jeg snakker med menneskers og englers tunger. La oss si, for å gjøre det tydeligere, at jeg snakker kinesisk selv om jeg aldri har lært kinesisk. Hvis jeg ikke har kjærlighet, hva så? Jeg er ingenting! Null! For Gud er jeg som et stykke metall som lager forstyrrende lyder. Selv om jeg utfører et mirakel og snakker et annet språk jeg aldri har lært, er jeg en stor null! La oss nå se på det motsatte: Enhver som har bare litt kjærlighet, er BEDRE enn meg som utførte et slikt mirakel. Den lille gutten som delte lunsjen sin med en annen gutt som ikke hadde lunsj, er bedre enn meg! Forstår du nå hva jeg mener med at det eneste som betyr noe, er å elske hverandre, og at det er den kjærligheten vi bør prøve å utmerke oss i på alle mulige måter? La oss gå videre til vers 2:

1 Korinterbrev 13:2

«Om jeg har profetisk gave, kjenner alle hemmeligheter og eier all kunnskap, om jeg har all tro så jeg kan flytte fjell, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet.»

La oss ta det denne verset forteller oss ord for ord, mine brødre og søstre. La oss si at jeg utfører mirakler. Jeg har en slik tro at jeg kan tale til fjellet og det vil flytte seg! Videre er jeg en profet som kjenner alle mysterier og all kunnskap. Jeg kan fortelle deg om din fortid og fremtid, alt åpenbart av Gud! Vel, hvis jeg ikke har kjærlighet, er jeg INGENTING! En stor null! Jeg er den minste i Guds rike. Jeg er en av dem som kommer sist og ikke først! En kvinne som hadde medfølelse med sin gamle, syke nabo og laget mat til ham, er uendelig mye bedre enn meg, profeten, mirakelmakeren, fjellflytteren! Hun vil være blant de første i Guds rike, som jeg ikke engang vil komme inn i! Ikke engang komme inn? Ja, for bare en levde kjærlighetstro frelser, og ikke bare en intellektuell tro, som også demonene har! Men du sier kanskje: «Kom igjen, ikke overdriv.

Alle som gjør slike mirakler, vil helt sikkert komme inn i Guds rike!» Å, virkelig? La oss la Herren svare på dette:

Matteus 7:21-23

«Ikke enhver som sier til meg: ‘Herre, Herre!’ skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje. **Mange skal si til meg på den dagen: ‘Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, drevet ut onde ånder ved ditt navn og gjort mange mektige gjerninger ved ditt navn?’** Da skal jeg si dem rett ut: ‘Jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør urett!’”

Mirakler, profetier, tungetale osv. er ikke tegn på at vi har gått fra død til liv. Tegnet er å gjøre Guds vilje, og grunnlaget for den viljen er å elske hverandre. Som Herren sa:

Matteus 22:35-40

«Og en av dem, en lovkyndig, spurte for å sette ham på prøve: «Mester, hvilket bud er det største i loven?» Han svarte: «‘Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand.’ Dette er det største og første budet. Men det andre er like stort: ‘Du skal elske din neste som deg selv.’ På disse to budene hviler hele loven og profetene.»”

Som Paulus sier i sitt brev til galaterne:

Galaterne 5:13-14

«Dere, søsken, er kalt til frihet. La bare ikke friheten bli et påskudd for det som kjøtt og blod vil, men tjen hverandre i kjærlighet. For hele loven blir oppfylt i dette ene budet: Du skal elske din neste som deg selv.»

Kjærlighet til Gud og til medmennesker er det som virkelig betyr noe. Hvis vi tar bort dette, står vi igjen med INGENTING! Men la oss fortsette, i neste vers i 1 Korinterbrev 13:

1 Korinterbrev 13:3

«Om jeg gir alt jeg eier til brød for de fattige, ja, om jeg gir meg selv til å brennes, men ikke har kjærlighet, da har jeg ingen ting vunnet.»

Det som menes her, er åpenbart handlinger utført uten kjærlighet og barmhjertighet. Nå kan du si: «Hvordan kan jeg gi alt til de fattige eller gi min kropp til å bli brent og ikke ha kjærlighet?» Vel, det er mulig. Hva om jeg for eksempel hadde gitt min kropp til å bli brent, vel vitende om at jeg ville bli erklært en «helgen» og æret i generasjoner fremover? Hva om jeg delte ut eiendommene mine til de fattige, vel vitende om at de ville spre det gode budskapet om mine handlinger og at jeg ville bli æret av alle? Eller vel vitende om at navnet mitt ville bli skrevet inn i en stein, slik at generasjoner kunne se og ære minnet om meg og mine store gode gjerninger? Eller hvis jeg bare gjorde dette for å krysse det av på listen min eller fordi jeg trodde at jeg på denne måten kunne kjøpe Guds gunst? La oss legge til andre ting vi kanskje anser som store: våre faste, vår tiende, vår bibelmemorisering eller hva det nå måtte være. Ingen av disse tingene vil hjelpe meg hvis motivasjonen ikke er kjærlighet! Den eneste motivasjonen bak alt jeg gjør må være kjærlighet. Hvis jeg ikke er motivert av kjærlighet og bare kjærlighet, har det jeg gjør ingen verdi. La oss ikke glemme at selv fariseerne ga tiende, og faktisk ga de tiende av alt! Men de hadde ingen kjærlighet! Tienden hadde ingen effekt for dem, fordi kjærligheten var fraværende. Og når kjærligheten er fraværende, er jeg, uansett mine mirakler, tro, gaver og heltedåder, ingenting!

Og dette er hva kjærlighet er:

1 Korinterbrev 13:4-13

"Kjærligheten er tålmodig, kjærligheten er velvillig, den misunner ikke, skryter ikke, er ikke hovmodig. Kjærligheten krenker ikke, søker ikke sitt eget, er ikke oppfarende og gjemmer ikke på det onde. Den gleder seg ikke over urett, men har sin glede i sannheten. Kjærligheten utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt. Kjærligheten tar aldri slutt. Profetgavene skal bli borte, tungene skal tie og kunnskapen forgå. For vi forstår stykkevis og taler profetisk stykkevis. Men når det fullkomne kommer, skal det som er stykkevis, ta slutt. Da jeg var barn, talte jeg som et barn, tenkte jeg som et barn, forsto jeg som et barn. Men da jeg ble voksen, la jeg av det barnslige. Nå ser vi i et speil, i en gåte, da skal vi se ansikt til ansikt. Nå forstår jeg stykkevis, da skal jeg erkjenne fullt ut, slik Gud kjenner meg fullt ut. **Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten.**"

Min kjære bror og søster, det største av alt er KJÆRLIGHET. Det finnes ingen kristendom uten kjærlighet. Vi har gått fra død til liv, for å bruke apostelen Johannes' uttrykk, hvis vi har kjærlighet, selv om vi kan ta feil teologisk i mange ting. Men hvis vi ikke elsker, forblir vi i døden, selv om vi teologisk sett er genier og har alt riktig. Selv om jeg har alt riktig doktrinært, selv om jeg profeterer og gjør mirakler, selv om jeg gir min kropp til å bli brent, hvis jeg ikke har kjærlighet, er jeg en stor rund null. La denne sannheten synke inn, la oss legge teologiske argumenter til side og la oss streve etter å utmerke oss i det som virkelig betyr noe: KJÆRLIGHET.